

Lester Levinson

Ebook

*Puterea
Iubirii*

Puterea Iubirii

de Lester Levenson

Iubirea este cea mai puternică forță din univers.
Învață cum să te afli în prezent.

Lester Levenson

- Despre viața și experiența de vindecare și transformare profundă a lui Lester
- Lester prin cuvintele sale – o esență a mesajului și învățării sale către umanitate
- Puterea Iubirii – o conferință susținută în 1965, în Los Angeles, California

www.enalogos.life

Lester Levenson

Partea Intai

Despre viata si experienta de vindecare si transformare profunda a lui Lester

“Singura metodă pentru a primi iubire este de a dăruia iubire, pentru că tot ceea ce emitem se întoarce.”

Lester Levenson s-a născut în Elizabeth, New Jersey, la data de 19 Iulie 1909. Lester a navigat prin școală și facultate cu o ușurință uimitoare, devenind fizician, inginer, om de afaceri de succes și milionar prin propriile sale puteri. Cu toate acestea, în ciuda tuturor realizărilor sale, în inima lui se afla o frământare, o anxietate și un stres ce păreau să îi guverneze viața.

În 1952, la vârsta de 42 de ani, Lester a suferit cel de-al doilea atac de cord grav. În vremurile acelea nu erau disponibile chirurgia bypass sau transplantul de cord, așa că, atunci când acesta a ieșit de la urgențe, doctorii i-au spus “Lester, ne pare rău să te anunțăm, dar mai ai două săptămâni de trăit, cel mult trei, și nu putem face nimic pentru tine. Deci, te vom trimite acasă.” Așa că Lester a plecat acasă.

Fiind fizician (om de stiinta), el știa că este necesar să se întoarcă la începuturi, să șteargă tot și să o reia de la zero. Așa că a început să își examineze viața. A observat că, de fiecare dată când era bolnav, își dorea ceva, iar sentimentele intense de dorință îl făceau sa simta suferinta. El își dorea iubire, își dorea bani, își dorea să schimbe lucrurile, iar de fiecare dată când privea acel sentiment de dorință, avea o senzație incomfortabilă pe care a reușit să o asocieze cu boala sa. Apoi a observat că de fiecare dată când dăruia și iubea și nu își dorea nimic, nu era bolnav. Așa că, acesta s-a întrebat “Păi, dacă aș putea să scap de toate sentimentele mele de ne-iubire, m-aș vindeca?” S-a gândit la această întrebare și a descoperit ceva ce l-a uimit la vremea respectivă. A observat că atunci când iubea era cel mai fericit. Acea fericire a fost echivalată cu capacitatea de a iubi, mai degabă decât cea de a fi iubit.

Acela a fost punctul său de început. S-a întrebat dacă și-ar putea vindeca boala în acest fel. Așa că, a început să își conecteze toate gândurile și emoțiile în acea direcție – din locul de “a-și dori să fie iubit” în acela de ”a iubi”. El și-a examinat toate relațiile și a renunțat la toate sentimentele sale ne-iubitoare din trecut. În acest proces, a făcut

o altă descoperire șocantă: a văzut că își dorea să schimbe întreaga lume și că aceasta a fost cauza tuturor afecțiunilor sale, făcându-l sclav al acestei lumi. El a decis să inverseze acest lucru descărcând de fapt conceptele și presiunile subconștiente, cat și prin asumarea responsabilitatii pentru tot ceea ce se petrecuse si se petrecea în viața sa. În acel moment, el a descoperit că limitările erau doar concepte din minte și ca acestea pot fi cu ușurinta eliberate. Și-a mai dat seama că Dumnezeu este în noi toți, că suntem ființe infinite, fără limitări. Odată cu această realizare, a devenit mai fericit: mai liber, mai ușor și cu un sentiment general amplificat de stare de bine.

A REMARCAT CĂ ATUNCI CÂND IUBEA, SE SIMTEA CEL MAI FERICIT. ACEASTA STARE DE BINE, DE FERICIRE, VENEA DIN SCHIMBAREA EXPERIENTIALA DE ATITUDINE INTERIOARA: DE A FI IUBITOR (a oferi iubire) MAI DEGRABĂ DECÂT DE A FI IUBIT (a astepta sa primești iubire).

Au trecut lunile și Lester încă nu murise. Rareori dormea, mânca puțin și a continuat să lucreze în acest mod nou descoperit. El și-a corectat corpul fizic. Toate neputințele sale au disparut treptat și s-a trezit într-o ipostaza în care se simtea fericit tot timpul, fără suferința. S-a vindecat total. Mai mult decât atât, Lester a descoperit lumii știința minții: cum funcționează mintea, ce să facem în legătură cu aceasta și cum să o corectăm. Cum să-ți corectezi gândirea. Cum să accesezi meniul minții tale, să arunci o privire la acest meniu și să elimini ceea ce nu dorești. Lester era o persoană plină de dăruire. Si-a petrecut restul vieții ajutându-i pe ceilalți să descopere acest secret pe care îl descoperise pentru el însuși. A trecut în neființă în anul 1994 la vârsta de 84 de ani - 42 de ani după ce i s-a spus că mai are de trăit două-trei săptămâni!

Partea a doua

LESTER PRIN CUVINTELE SALE

Mulțumesc, Salutări și Iubire pentru fiecare dintre voi. Cred că cea mai mare surpriză din seara aceasta a fost pentru mine. Nu știam că voi vorbi până cu vreo 10 minute înainte de ora opt în seara asta, când mi s-a spus că eu voi fi surpriza. Așa că am început să mă gândesc: „Despre ce voi vorbi? Sa vorbesc despre voi sau sa vorbesc despre mine?” Apoi mi-am dat seama: „Care este diferența? Suntem toți în aceeași barcă numită viață.” Cu toții facem, din punctul meu de vedere, exact același lucru pe care l-am făcut și eu. Cu toții căutăm acel „summum bonum”. Binele cel mai înalt, acel ceva dincolo de toate. Este ceea ce numim fericire și ne lipsește tot timpul. Luptând pentru a o obține, căutându-o și mereu întrebându-ne unde este. Unde este fericirea?

În 1952, consider că am găsit locul. Este exact acolo unde eu sunt. Este chiar acolo unde tu ești și toată această căutare, în fiecare zi în fiecare an, este o imensa pierdere de timp - când este ceea ce cautam se afla exact acolo unde tu ești. Suntem cu toții aici, în această scoală numită pământ,

încercând să descoperim acel ceva suprem. Și îl căutăm cu toții în exterior, acolo unde nu este. Dacă doar ne-am întoarce atenția înapoi în interior, am descoperi acel ceva chiar aici, exact acolo unde suntem, chiar acolo unde tu ești, chiar în propria ta ființă.

Iti spun: ESTI! si tu spui DA. Asta este tot. Nu fă altceva decât asta și vei fi în starea supremă de fericire. Deci, de ce nu o faci? Ești atât de obișnuit să cauți acel „ceva” acolo, în el, în ea, în acest loc de muncă - și nu îl găsești de fapt niciodată acolo. Așa că parcurgem cu toții aceeași călătorie, în încercarea de a descoperi despre ce este vorba, unde este fericirea mea, iar atunci când ne oprim din a o cauta acolo și ne întoarcem spre interior, descoperim că toate aceste sentimente negative, teribile, sunt doar niste simple sentimente. Și că este posibil să scăpăm de aceste sentimente prin eliberarea lor. Toate aceste sentimente sunt programe subconștiente – aflate în minte cu scopul supraviețuirii - nu este doar frică, ci supraviețuire. Toate sentimentele pe care le trăim au fost programate astfel pentru a ne menține automat în modul de supraviețuire. Ele continuă să sustină cautarea în afară, pentru supraviețuire, menținându-ne mintea activă subconștient 24 de

ore pe zi, așa că nu ne oprim niciodată din a gândi pentru a putea descoperi ce suntem cu adevărat. Dacă ți-ai putea opri gândirea pentru un moment, ai experimenta cea mai extraordinară experiență care există. Că tu ești totalitatea acestui univers în ființa ta, că atunci când mintea ta se liniștește, vezi imediat că: „eu sunt cea mai magnifică ființă din acest univers”. Sunt întreg, complet și perfect. Am fost întotdeauna, sunt acum și voi fi mereu.

Deci, ce anume ne împiedică să fim în cea mai delectabilă stare care există? Pur și simplu programele acumulate, numite sentimente. Toate aceste sentimente negative ne fac să ne străduim în permanență să supraviețuim, să ne luptăm în permanență să supraviețuim, să privim în mod constant în afara acestui lucru extraordinar care suntem și tot ce este necesar să facem, este să ne liniștim mintea și să devenim atenți și conștienți.

Cum să facem asta efectiv? Eu zic că este simplu: metoda Eliberării Interioare Conștiente. Este cel mai rapid, cel mai eficient mod de a atinge această stare înaltă de a fi. Când suntem în sentimentul de deplină putere interioară asupra universului launtric, unde fiecare moment este un moment minunat și în care este pur și simplu

imposibil să ne simțim nefericiți. Și eu spun că aceasta este starea noastră naturală, atunci când aceste sentimente negative sunt eliberate.

Într-o zi o vei face. Ești în aceeași barcă în care te lupți și faci totul pentru a obține acea fericire și, într-o zi, o vei obține, pentru că nu te vei opri niciodată până nu ajungi acolo. Dar dacă vrei să o faci mai repede, fă-o în felul nostru. Îți promit că vei fi foarte plăcut surprins. Tot ce cauți este chiar acolo unde te afli. Tot ce trebuie să faci este să îți scoți ochelarii. Vederea ta este foarte încețoșată. Acum privești prin intermediul acestor programe subconștiente însă după ce le eliberezi, vederea ta devine clară și descoperi că ești mai mare. Ești întreg, ești complet și ești etern. Toată frica ta de a muri dispare. Și viața este atât de confortabilă după aceea și nu mai este nici o luptă. Orice lupta interioară dispare atunci când aduci aceste sentimente negative la suprafață și le eliberezi.

Așadar, te îndemn să înveți această tehnică, aceasta metoda. Este un instrument valoros și într-o singură săptămână, va avea loc o schimbare semnificativa în bine. Apoi de acolo,

vei continua să sa te simți din ce în ce mai bine, tot mai ușor mai fericit și din ce în ce mai fericit.

Acest ceva numit iubire este natura ta de bază. Toată iubirea din univers se află în natura ta de bază. Vei descoperi că fericirea - fericirea ta - echivalează cu capacitatea ta de a iubi și, invers, toată suferința ta echivalează cu nevoia ta de a fi iubit. Doar iubeste, iubeste, iubeste și vei fi foarte fericit, sănătos și prosper. Tot ce ai de făcut este să eliberezi sentimentele de ne-iubire.

În concluzie vă îndemn să urmați calea noastră, a Eliberării Interioare Conștiente. Vă promit că veți fi foarte mulțumiți. Încercați! Vă va plăcea.

Vă mulțumesc pentru prezența.

Partea a treia

Puterea iubirii

1. Iubirea este absolut necesara

Iubirea este absolut necesară dacă ne așteptăm vreodată să obținem Realizarea completă.

Am crezut că în seara acesta aş putea vorbi despre subiectul iubirii. Iubirea este un cuvânt pe care îl folosesc rar, în principal pentru că este atât de neînțeles. De asemenea, cred că doar prin această metodă de creștere (Eliberarea Interioara Constienta) sau prin creștere interioara în general, înțelegem ce este iubirea. În încercarea de a defini iubirea, mai adăugăm câteva cuvinte la cuvintele obișnuite și nu transmitem cu adevărat semnificația cuvântului iubire. Dar iubirea este un ingredient absolut necesar pe această cale, dacă ne așteptăm vreodată să obținem Realizarea completă. Este necesar să ne amplificăm iubirea până când ea devine completă.

Iubirea despre care vorbesc, desigur, nu are nimic de a face cu sexul. Sexul este o gratificare corporală. Cu toate acestea, l-am confundat, majoritatea dintre noi, foarte mult cu

iubirea . Și multi dintre noi încă leagă sexul de iubire. Deși, când vei vedea mai profund ce este sexul și ce este iubirea, vei vedea că acestea sunt două lucruri diferite. Ele pot fi legate între ele, dar nu ar trebui să fie.

Iubirea despre care vorbim aici este iubirea lui Isus Hristos. Este iubirea completă, care exprimată într-o forma extremă suna ca „Iubește-ți dușmanul”. Cred că cea mai bună definiție a cuvântului, așa cum mi se pare mie, este că iubirea este un sentiment de dăruire, fără nicio așteptare de a primi înapoi pentru ceea ce ofer. Este o dăruire gratuită. Și este o atitudine constantă. Iubirea nu variază, cel puțin tipul de iubire despre care vorbim. Ceea ce oferim, iubirea pe care o daruim, o aplicăm tuturor. Ne iubim familia la fel de mult cum iubim străinii. Acest lucru ar putea părea ciudat, dar acesta este adevărul. În măsura în care suntem capabili să iubim străinii, în aceeași masura suntem capabili să ne iubim familiile.

Conceptul de posesie este exact opusul sensului iubirii. În dragoste nu există niciodată o agățare, o forțare sau ceva de genul acesta. Iubirea are capacitatea de a-i elibera pe cei pe care îi iubim. Când dăruim, avem o atitudine, vrem ca

celălalt să aibă ceea ce își dorește. Cred că cel mai bun exemplu pentru acest tip de iubire, este dragostea unei mame pentru copilul sau. Sau a unui parinte, in general. O mamă va face sacrificii și îi va oferi totul copilului fără a tine cont de propria persoana.

Există multe alte definiții pentru iubire, încerc doar să mă gândesc care sunt acestea. Cred că acceptarea este un cuvânt bun. Atunci când iubim oamenii, îi acceptăm așa cum sunt. Dacă iubim această lume, acceptăm lumea așa cum este. Nu încercăm să o schimbăm, o lăsăm să fie. Permitted lumii sa fie în același mod în care ar trebui să permitem fiecărei alte persoane sa fie asa cum este. Lasă-i să fie așa cum vor si pot ei să fie. Nu încerca niciodată să îi schimbi. Încercarea de a schimba înseamnă să interferam cu propriul ego. Vrem să fie așa cum ne-am dori noi să fie. Deci iubirea este un sentiment, în primul rând, de unitate cu ceilalti, de identificare cu celălalt sau cu toți ceilalți. Când există o iubire deplină, te simți ca fiind una cu cealaltă persoană. Tratarea celeilalte persoane este la fel ca și a te trata pe tine. Există identitate completă.

Iubirea nu este doar un sentiment, iubirea este o putere extraordinară, care este atât de puțin înțeleasă în lumea de astăzi. Avem un exemplu al acestui tip de iubire, exprimat de către Martin Luther King. Oricât de mult ar fi atacat, el nu va da înapoi decât iubire atacatorului său. El ne învață non-violența. Cea mai mare demonstrație a acestui tip de iubire, a făcut-o Mahatma Gandhi câștigând un război împotriva Marii Britanii fără nicio armă. Baza învățaturii oferite consta în indemnurile: “britanicii sunt frații noștri, îi iubim pe britanici, manifestam non-rezistența față de britanici și soldații britanici și emitem gânduri de iubire către ei.” Gandhi a înțeles puterea iubirii prin non-violenta și a reușit să câștige suficienți adepți în India pentru a face acest lucru eficient.

2. Iubirea este cea mai puternică forță din Univers

Puterea din spatele iubirii este fără îndoială mult mai puternică decât bomba cu hidrogen. Iubirea este cea mai puternică forță din univers și avem acces la această putere când exprimăm iubirea, așa cum este iubirea, nu așa cum am fost învățați să gândim că este iubirea. Se spune uneori că Dumnezeu este iubire și eu spun

că unul cu Dumnezeu este o majoritate. Un individ cu nimic altceva decât iubire se poate ridica împotriva întregii lumi, deoarece această dragoste este atât de puternică. Ceea ce cred că ne conduce într-o oarecare măsură să vedem că această iubire nu este altceva decât sinele cu „S” mare, despre care vorbim. Această iubire este Dumnezeu. Dumnezeu este iubire. Dumnezeu este atotputernic. Așadar, există o anumită autoritate pentru ceea ce spun, în afară de faptul că o spun. Iubirea va da nu numai toată puterea din univers, ci va da și toată bucuria și toată cunoașterea.

Cum să faci acest lucru în mod practic? Cel mai bun mod de a ne crește capacitatea de a iubi este prin înțelepciune, prin înțelegere. Cu toate acestea, putem face lucruri în viața noastră de zi cu zi care să ne ridice nivelul de iubire. Primul loc pentru a practica iubirea este acasă cu familia. Ar trebui să încercăm să ne iubim familia din ce în ce mai mult și mai mult. Cred că toată lumea cunoaște minunata experiență a iubirii, cea de iubire a unei persoane. Deci, ți-ai putea imagina cum este să iubești 3 miliarde de oameni. Ar fi de 3 miliarde de ori mai plăcut.

Deci, acasă este primul loc în care încercăm să ne sporim dragostea pentru cei din jurul nostru, acordându-le dreptul de a fi. Acesta este cel mai dificil lucru, cred, de a face aceasta într-o familie, de a-i acorda celuiilalt dreptul de a fi, mai ales dacă celălalt este un copil. Dar fiecare copil este un individ întreg, complet și infinit. Apoi, după ce îi iubim pe cei de acasă, ar trebui să încercăm să ne iubim vecinii. Apoi grupul nostru mai mare - statul nostru, țara noastră. Apoi, ar trebui să încercăm să iubim toți oamenii, peste tot în lume.

„Chiar și pe ruși?” întrebă un bărbat.

Chiar și pe ruși. L-am auzit pe Oral Roberts spunând ceva pe tema aceasta acum câteva duminici. El a spus că oamenii se întrebă cum ar fi Iisus dacă s-ar întoarce astăzi. Și a spus că nu ar fi așa cum se așteaptă oamenii. Nu ar avea nimic împotriva nimănui. El nu i-ar urî pe comuniști. Ar vorbi împotriva acțiunii de a face rău, dar nu ar spune niciodată nimic împotriva oricărei ființe umane. Cred că, dacă am înțelege puterea iubirii, spre exemplu, dacă majoritatea americanilor i-ar iubi pe ruși, Rusia ar fi cucerită de americani fără nicio armă.

Și după ce învățăm să iubim toți oamenii din această lume, sunt mult mai mulți oameni în afara acestei lumi. Cred că iubirea tuturor oamenilor din această lume ne-ar permite să ne întâlnim cu frații și surorile noastre din alte lumi, deoarece în acest univers există multe, multe dimensiuni, multe, multe locuri de ședere. Și datorită incapacității noastre de a iubi pe această planetă, i-am îndepărtat.

Deci, pentru a reveni la practicalitate, cu cât practicăm mai mult iubirea, cu atât mai mult iubim și cu cât iubim mai mult, cu atât mai mult putem exercita iubirea. Cu cât dezvoltăm mai mult dragostea, cu atât intrăm în contact cu armonia universului, cu atât viața noastră devine mai încântătoare, cu atât este mai abundentă, cu atât este mai mult totul. Această modalitate de a oferi iubire și primi iubire, începe un ciclu care se derulează, îndreptându-te către în sus. Un alt lucru, dacă vrem să fim iubiți, cea mai bună cale este să iubim. Nu este doar cea mai bună metodă, ci cred, singura metodă de a primi dragoste, este să iubești, deoarece ceea ce oferim trebuie să revină. Dar a căuta dragoste fără a iubi nu ne aduce dragoste, nu ne satisface. Cel fericit este cel care iubește, cel care dăruiește. Fericit este cel care dăruiește,

pentru că este mult mai fericit, dacă dă din inima sa. Există întrebări cu privire la acest concept de iubire?

„Ai făcut o declarație cum că dacă nu iubești mai mult pe cineva, îl urăști mai puțin pe cealălalt.” spune cineva.

Cu toate acestea, înainte de aceasta, aș vrea să vă reamintesc un alt punct. Când spunem că iubim o persoană mai mult decât altă persoană, dacă am urmări acest proces mergând în interior, vom descoperi că cea pe care o iubim mai mult este o persoană de care credem că avem nevoie, care are ceva pe care am vrea să-l avem și, prin urmare, spunem că iubim mai mult acea persoană. De fapt, dragostea nu poate fi tăiată în bucățele. Dacă vrei să-ți testezi propria iubire, uită-te la dușmanii tăi. Acesta este adevăratul test sau, dacă nu vrei să mergi atât de departe, privește străinii. Examinează-ți atitudinea față de străini. Ar trebui să fie una de bine, ei sunt eu, sunt familia mea. Fiecare mamă ar trebui să fie mama noastră. Fiecare tată ar trebui să fie tatăl nostru. Fiecare copil ar trebui să fie copilul nostru. Aceasta este atitudinea pe care o realizăm prin înțelegere. Acesta este adevăratul sens al cuvântului dragoste.

„Lester, ceea ce mi se pare că vrei să spui despre iubire este să dai, să dai de la tine și așa mai departe. Iată conflictul pe care îl am, ocazional, este că se pare că, pe măsură ce dai de la tine, oamenii tind să ia din ce în ce mai mult și, în cele din urmă, se pare că pot, dacă nu pui punct la lucruri, te storc, emoțional, mental, financiar și te folosesc ca o cârjă ... ”, spune Paul.

Paul, eu zic că nu, este imposibil dacă simțim adevărata iubire. Mă întorc direct în sens invers. Dacă avem atitudinea corectă a iubirii, asta nu se întâmplă. Acum, ceea ce spui, aud foarte des. „Dar nu crezi că oamenii ... există ceva despre asta, nu știu. Impresia pe care o am este că dragostea este atribuită altor persoane într-un mod de oarecare slăbiciune și se pare că există o pierdere de respect. Mă întreb doar cum poți da și totuși păstra respectul”, spune Paul.

Dăruirea nu este în lucruri, numărul unu. Dăruirea este o atitudine. Întotdeauna putem menține o atitudine de iubire. Acum, majoritatea oamenilor care dau, nu dau cu drag, ci din cauza beneficiilor pe care le vor primi pentru a da. Uită-te la mine că fac bine sau îmi dau numele în ziar sau așa ceva. Vedeți, acest tip de iubire iti va

aduce necazuri. Oamenii ne vor stoarce de asta pentru că dorim ... „Ceva în schimb”, spune Paul.

Căutăm să ne implicăm în acest proces și, prin urmare, ei ne vor trage în jos.

„Nu crezi, totuși, este mai ușor să iubești pe cineva aflat la 5.000 de mile depărtare decât pe cineva de lângă tine”, spune Paul. Cel mai ușor lucru din univers este să iubești pe toată lumea. Asta cred eu. Asta am descoperit. Odată ce aflăm ce este iubirea, acesta este cel mai ușor lucru de făcut. Este nevoie de efort și agonie pentru a nu iubi. Este nevoie de un efort extraordinar pentru a nu iubi pe toată lumea. Și vezi că efortul este epuizat în fiecare zi. Dar când iubim, suntem la un loc cu ei, suntem în pace și totul se încadrează frumos. Principalul lucru este să văd iubirea în sensul în care încerc să o definesc. Apoi, aceste lucruri nu se întâmplă. Dar când iubim în sensul că umanitatea înțelege sensul cuvântului, atunci ai dreptate. Dar nu numesc asta iubire.

„Dar cum îi spui?” întreabă Paul.

Egoism. De fapt, facem lucruri pentru a ne ajuta pe noi înșine și totuși, în iubirea înaltă, în iubirea spirituală, nu există nici o abnegație de sine. Nu

trebuie să ne rănim când iubim pe toată lumea și nu se întâmplă asta. Vezi tu, în dragoste există o parte de mutualitate. Ceea ce este reciproc este corect. Dacă iubești, ții această iubire și, prin urmare, oamenii nu vor profita de tine. Dacă iubești, aplici cea mai puternică forță din univers. Dar despre dragostea lui Iisus vorbesc. Practic vorbind, dacă cineva încearcă să iti facă rău și simți doar dragoste pentru acea persoană, iar atunci acea persoană continuă, vei vedea că se rănește singură. Ea continuă, aproape să se distrugă sau doar să se chinuie. Nu vi se vor mai putea opune. Dar trebuie să practicăm această iubire despre care vorbesc, nu să iubim așa cum am stiut pana acum.

„Să iubești în felul în care spui, nu este ceva ce spui că voi face. O să iubesc. Voi aplica acest lucru și voi iubi atât de mult această persoană încât se va sinucide”, spune Paul.

Nu, asta nu ar fi iubire.

„Este o atitudine de bază, nu e nimic din ceea ce faci fizic sau chiar mental. Este doar un concept”, spune Paul. Este o atitudine constantă care evoluează în noi atunci când încercăm să o

dezvoltăm. Cu toate acestea, ar trebui să încercăm să practicăm iubirea, așa cum am spus mai devreme, mai întâi asupra familiei noastre. Acordă fiecăruia din familie propriul drept de a fi, dacă poți. Dacă nu poți, continuă să încerci, continuă să încerci până când poți. Apoi, aplică asta asupra prietenilor, apoi străinilor, apoi, tuturor. Vezi, făcând acest lucru, îl vei dezvolta. Deși, după cum spui, nu este ceva pe care să îl poți activa doar așa.

„La fel ca și starea de a fi, tu, într-un fel este tot ceea ce avem, toți o avem. Este stratificată de multe atitudini”, spune Paul.

Este înăbușită de atitudini greșite. Această iubire despre care vorbesc este natura noastră de bază, este un lucru firesc, de aceea este atât de ușor. Opusul necesită efort. Ne îndepărtăm de Sinele nostru natural. Îl acoperim, îl sufocăm cu concepte ale ceea ce este opus iubirii. Apoi, pentru că nu suntem iubitori, ne iubirea ne revine și ne dovedește conceptele așa cum le-a expus Paul, pe care le experimentăm cu toții când începem să practicăm această iubire. Nu ești singur Paul.

„Nu este iubirea, este aproape ca un egoism? Pentru că atunci când iubești pe cineva

este un sentiment atât de minunat pentru tine ... ”, spune o femeie.

Ei bine, aceasta este o chestiune de semantică în care nu vreau să mă implic. Modul în care ai prezentat-o, da, dar nu în sens general.

„Știi că atunci când iubesc pe cineva, mă simt atât de bine ...”, spune femeia.

Este adevărat, după ce descoperi ce este iubirea. Este cel mai mare lucru din univers. Este un lucru pe care toată lumea îl dorește doar pentru că este natura sa de bază, în primul rând. Fiecare ființă umană este practic un individ extrem de iubitor.

„Totul se reduce la acest lucru al plăcerii și este același lucru ca atunci când mintea ta devine nemișcată într-o cale de gândire, de concentrare, de acceptare a celeilalte persoane și, prin urmare, mintea este liniștită?”, spune Harry.

Da.

„Apare apoi adevărata natură, care este iubirea”, continuă Harry.

Da. Da. Cu cât iubim mai mult, cu atât mai puțin trebuie să gândim. Dacă nu te iubesc, trebuie să fiu de pază. Trebuie să mă protejiez. Dacă nu iubesc lumea, mă protejiez mereu de lume, ceea ce provoacă din ce în ce mai multe gânduri, mă pune pe o defensivă extremă și subconștient se adună, de la an la an. Apoi, eu devin o mulțime de gânduri, protejându-mă de lume, vezi. Acum, dacă iubesc lumea, lumea nu mă poate răni, gândurile mele se liniștesc, mintea devine pașnică și atunci acel eu infinit este chiar acolo și aceasta este experiența acestei bucurii extraordinare.

„Cu alte cuvinte, nu obiectul este cel care scoate în evidență acest lucru, ci liniștea minții care ne lasă să trecem de fapt. Este într-adevăr experiența iubirii, nu-i așa?” spune Harry.

Da.

„Mai mult decât obiectul. Când spunem că este obiectul pe care îl iubim ...”, continuă Harry.

Dar, de fapt, este ceea ce spui. Acum îl înțelegi la nivel superior.

„Strălucirea care vine ...”, spune Harry.

Ceea ce spune Harry este că ne luăm ființa infinită, bucuria noastră infinită și o acoperim cu gânduri. Luăm starea naturală, care este nelimitată, o acoperim cu gânduri de limitare. Gândurile înăbușă acest Sine infinit care suntem. Împiedică capacitatea de a ne bucura. Deci, tot ce trebuie să facem este să liniștim gândurile sau să ne scăpăm de toate gândurile. Ceea ce a rămas este ființa infinită, glorioasă, care suntem, care este starea noastră naturală. Nu este ciudat? Este starea noastră naturală, așa am fost, așa vom fi. De fapt, suntem chiar acum, dar nu o vedem. Cum suntem această ființă infinită și glorioasă, a fi complet perfect nu se poate schimba niciodată. Este întotdeauna acolo, pur și simplu nu ne uităm la aceasta ci ne uităm departe de aceasta, ne uităm tare departe de aceasta. Ceea ce ar trebui să facem este să ne întoarcem mintea înăuntru și să începem să privim către Sine și cu cât Îl privim mai mult cu un „Î” cu literă mare, cu atât Îl vedem mai mult.

Totul pare să indice aceeași direcție, nu-i așa? Acest lucru se întâmplă pe măsură ce înțelegem mai mult ce este viața și universul. Totul se potrivește din ce în ce mai bine, până când devine din ce în ce mai simplu, până când este doar un simplu absolut, numit Dumnezeu.

Dumnezeu este simplu, orice altceva este complex. Cu cât este mai mare complexitatea, cu atât suntem mai departe de Dumnezeu. De aceea Dumnezeu este unul și unul singur. Am acoperit subiectul iubirii?

Există un cuvânt numit „a fi împreună”.

Este un cuvânt foarte bun. Nu se potrivește cu ceea ce spui? A fi împreună, împreună vedem unul, același lucru, vrem același lucru.

„Mi se pare puțin cam slab, într-un anumit sens, pentru mine”, continuă Bob.

Dar acesta este cuvântul folosit. Cred că ar fi mai bine dacă am renunța la cuvântul iubire și am folosi cuvinte precum a fi împreună, unitate.

„... mi-a venit gândul că atunci când încerci să îți aliniezi interesul tău cu un alt interes. Am atitudinea cum că îmi cunosc ființa sau simt că sunt aliniat, nu pot fi rănit. Așadar, cum mă poate răni altcineva? Prin urmare, vreau ca cealaltă persoană să aibă ceea ce vrea și datorită, din nou, acestui lucru de mutualitate. Știu că nu pot fi rănit, așa că știu că trebuie să acord aceleași privilegii. Nu e ca și cum trebuie să mă alinez reciproc aici

sau, știi, să am aceleași idei sau să mă alinez cu oricine. Știu doar că sunt pe drumul cel bun, că sunt în regulă. Apoi orice altceva, apoi nimic nu mă poate răni, indiferent de ce alte atitudini există”, spune Paul.

Este adevărat.

„Deci, pur și simplu accepți să iubești sau accepți toate situațiile pentru toată lumea, deoarece trebuie să fie bine pentru ei, nu poate fi bun doar pentru tine, indiferent de ceilalți...” continuă Paul.

3. Nu suferim niciodată când iubim

Este imposibil să fim răniți când iubim pe deplin. Nu suntem niciodată răniți când iubim pe deplin. Nu suntem niciodată răniți când iubim. Ne simțim minunați doar atunci când iubim. De fapt, ne simțim cel mai bine atunci când iubim.

"Dar dacă simți un sentiment de comuniune cu cineva mai mult decât cu atcineva, aceasta inseamna separare?", spune Bob.

Nu este iubire deplină, este iubire parțială. Și cu cât este mai parțială, cu atât se simte mai puțin bine. Când iubim tot timpul, iubim fiecare

ființă, nu avem altceva decât o atitudine extrem de minunată și caldă, în care totul este în regulă, fiecare persoană are este exact așa cum trebuie. Ne purtăm ochelarii de culoare roz. Acesta este modul în care vedem lumea când iubim. Când urâm, vedem aceeași lume, exact în sens opus. Deci, este un lucru extraordinar să înveți acest mic secret al puterii iubirii.

Mă întreb dacă nu ar trebui să citesc câteva din definițiile din cartea „Adevărul ultim despre iubire și fericire” Am aceste cinci pagini despre asta. Îmi amintesc, înainte de apariția acestei cărți, am spus că nu știu niciodată ce să spun despre iubire, nu sunt multe lucruri de spus despre ea. Dar am făcut-o și acest lucru a fost adunat în multe, multe discuții. Am putut vedea că este o încercare de a transmite conceptul iubirii reale spunându-l în cât mai multe moduri posibil. Ei bine, primul, „Iubirea este un sentiment de dăruire, fără gândul de a primi nimic înapoi”. Acesta este cel cu care am început. „Iubirea dăruiește fără a fi condiționată.” „Doar iubind vine către noi iubirea.” Cu cât iubim mai mult, cu atât mai mult iubirea vine spre noi. Știu că aceasta este o eroare de bază în gândirea multor oameni. Trec prin viață dorind să fie iubiți, fără să simtă

niciodată că sunt, chiar și atunci când primesc cu adevărat iubire. Pentru că sentimentul trebuie să fie în noi. Dacă te iubesc, mă simt minunat. Dacă mă iubești, te simți minunat. După cum ai spus mai devreme, cel care iubește este cel care se simte grozav. Așadar, dorința de a fi iubit înseamnă că ajungi într-o direcție care nu poate fi niciodată satisfăcută.

„Nu atunci dai dragostea pe care o primești înapoi?” Întreabă Bob. „Trebuie să fii iubirea pe care o simți.”

„Iubind te simți minunat”, spune altcineva.

„Păreți că aveți un obiectiv de a iubi, dar vă simțiți cu adevărat propria dragoste, cea pe care o oferiți celeilalte persoane”, continuă Bob.

Vedeți, sunt diferite concepte ale cuvântului iubire la doi oameni diferiți. S-ar putea să nu se potrivească conceptul tau cu ceea ce spune Bob, dar știu ce vrea să spună Bob și spun da. Dar vei avea întotdeauna dreptate, pentru că gândești în felul acesta și gândirea o face așa. Iubirea este o atitudine, un sentiment și nu necesită nicio acțiune, Paul. S-ar putea să aibă acțiune. S-ar putea să oferiți tot ce aveți, dar nu este neapărat să

trebuie să oferiți totul. Principalul lucru este atitudinea.

„Un copil iubește?”, Întreabă Paul.

Un copil iubește puțin mai mult decât noi, dar nu cu mult mai mult. Pentru că un copil vine pe lume cu atitudini dezvoltate de-a lungul mileniilor. Un copil nu este un lucru nou la naștere, este o sumă totală a întregului trecut. Dar, din moment ce copilul pur și simplu nu s-a întâlnit cu lumea, lumea crudă, totuși, un copil nu și-a asumat mai multe concepte despre opusul iubirii și în acest sens un copil iubește mai mult decât un adult, orice altceva fiind egal. Principalul lucru pe care un copil îl dorește de la noi este iubirea și nu putem păcăli un copil. Ei ne cunosc sentimentele și asta simt ei. Ei nu ascultă cuvintele pe care le rostim. Ne păcălim pe noi înșine cu cuvintele, dar nu îi păcălim pe copii. Dar a dăruia iubire unui copil va dezvolta iubirea în acel copil în această viață, va condiționa copilul pentru o viață foarte sau în mare parte fericită. Dar înainte de a putea iubi un copil, trebuie să știm ce este iubirea, să o dezvoltăm și să fim capabili să iubim. De aceea le-am spus întotdeauna mamelor, dacă vrei să-ți ajuți

copiii, ajută-te mai întâi pe tine însăși. Acesta este cel mai bun mod de a vă ajuta copiii.

Căutați să vedeți minciunile noastre acum și veți observa că copiii le înțeleg imediat și le întorc. Motivul pentru care avem probleme cu copiii astăzi se datorează în principal faptului că nu știm ce este iubirea. Dacă am fi capabili să iubim, în loc să intrăm în conflict cu copiii, ar fi exact opusul, ar fi o armonie completă între părinte și copil. Doar pentru că am pierdut din vedere ceea ce este iubirea, ne aflăm în această dificultate de opoziție între părinte și copil. Cu greu există o familie în care acest fapt să nu existe astăzi, este doar o chestiune de amploare. Pentru că lumea, așa cum este astăzi, se află într-o stare foarte confuză, știe foarte puțin despre valorile reale pentru care am venit aici și se pierde în fuga după bani, prestigiu și așa mai departe.

4. Iubirea este acceptare

Iubirea este acceptare. Iubirea ia oamenii așa cum sunt. Iubire este să-l iubești pe celălalt, deoarece celălalt este așa cum este. Iubirea este încredere. Când iubim oamenii, vom avea întotdeauna încredere în ei. Puteți folosi aceste

lucruri ca un mod de verificare asupra dumneavoastră. Dacă nu ai încredere în cineva, nu-l iubești. Acest lucru nu este ușor de văzut și vă sugerez să vă dați seama singuri de asta. Dacă nu ai încredere în cineva, nu-l iubești. Spun, ai încredere în cea mai strâmbă persoană din lume și persoana respectivă va fi sinceră cu tine. Iubirea este un sentiment de pace. După cum am spus mai devreme, atunci când iubim nu avem dușmani, nu trebuie să stăm de pază și suntem în largul nostru. Iubirea este identificare. Înseamnă a fi celălalt prin identificarea cu celălalt. Iubirea este ceea ce caută fiecare ființă prin fiecare act al său. Acesta este un lucru puternic. Iubirea este identificare. Înseamnă a fi celălalt prin identificarea cu celălalt. Te simți de parcă celălalt ești tu. Te identifici cu ei.

„Ceea ce spuneam înainte, dacă îmi dau seama de ființa mea și numai binele poate veni la mine, că sunt în spiritul acestei iubiri, de ce este necesar să ne identificăm cu cineva?” întrebă Paul.

Dacă sunteți în acel spirit, atunci vă identificați automat cu toată lumea. Merg împreună.

„Gândești la două niveluri, te referi la nivel spiritual și vorbim aici mai ales și despre corpurile fizice?” Întreabă Paul.

Când spun identificare, tu ești eu. Când știi asta, este completă identificarea. Știi, de asemenea, fiecare gând și sentiment al tău, dacă ești eu. Atât de completă devine identificarea. Acest lucru se întâmplă de fapt.

„Devine, eu sunt tatăl meu, eu sunt fratele meu, eu sunt sora mea”, spune cineva.

„Pus în practică, dacă eu și Paul urmărim aceeași proprietate imobiliară, de exemplu, și lăscim unul împotriva celuilalt, gândul sau sentimentul meu ar trebui să fie ca nu contează cu adevărat cine câștigă”, spune Bob.

Corect.

„Așadar, dacă doi oameni, tineri îndrăgostiți sa zicem, ar dori ceva amândoi, ar fi aproape aceeași senzație. Dacă celălalt primește, atunci traiesc amândoi bucurie! Nu este adevărat? Orice am face, cu oricine am fi vreodată sau chiar dacă dușmanul nostru o primește, ar trebui să

avem acea bucurie. Dar cine este inamicul nostru atunci? " întreabă Bob.

Este o întrebare foarte bună. Dacă îți iubești dușmanul, nu mai ai dușmani.

„Ei bine, am făcut-o aceasta, atunci când oricare dintre prietenii sau cunoscuții mei sau oricine altcineva îmi spune despre o afacere grozavă pe care a făcut-o, îi felicit și le spun cât de fericit sunt, indiferent unde a fost sau dacă a fost ceva ce încercam să cumpăr eu pentru un client, le spun mereu asta și crede-mă că privirile surprinse pe care le obțin îmi arată succesul pe care l-am avut cu mulți dintre acești oameni. Ei îmi spun dintr-un singur motiv, dar eu simt o bucurie reală pentru fericirea și norocul lor, pentru că simt că si eu câștig ceva ”, spune un bărbat.

Puterea și efectul iubirii sunt evidente, doar încercați-o, aplicați-o, așa cum faceți pe asta, pe alte lucruri. Efectul este evident, este un lucru foarte puternic.

„Știi, cred că acest punct de vedere este foarte bun, de a accepta oamenii așa cum sunt. Mi-a fost întotdeauna destul de ușor să fac asta. Așa că nu știu, doar îmi dau seama că este parte din mine

și nu mă straduiesc pentru a atinge aceasta atitudine. Cred că întrebarea pe care o am, sau aspectul în privința căruia sunt mai sceptic, este despre ce se întâmplă atunci când acești oameni au un efect asupra vieții tale, în ceea ce privește modul tău de gândire, conceptele tale, faptul ca te afectează negativ. Nu există loc aici pentru critici constructive sau pentru a arăta adevărul așa cum îl vedem și în același timp să îi acceptăm așa cum sunt? Acesta este un lucru la care eu, doar în ultimele câteva săptămâni m-am gândit mult, dintr-un motiv sau altul, cred că în trecut cu cât am acceptat oamenii pentru ceea ce sunt și am spus, păi ca și ființă umană dacă aș fi fost crescut cum a fost el și aș fi fost învățat așa cum a fost el, aș face exact același lucru. Se pare inasa că, mai degraba îi tolerez decât să ii accept”, spune Paul.

Corect.

„Dar nu îi pot aprecia atunci când fac ceva care mă afectează într-un mod negativ”, continuă Paul.

Paul, nu ar trebui să-i privim ca pe niște ființe umane supuse erorii. Dacă ai vedea adevărul absolut, ai vedea ființe infinite, perfecte. Acum,

spun că acesta este adevărul. Toată lumea este o ființă infinită perfectă. Că atunci când îi vedem altfel, nu vedem adevărul. Deci tu observa ce îi face acelui om, felul tău de a îl vedea. Spun că îi privești greșit și vei fi rănit din cauza asta.

„Dar ce se întâmplă dacă îi vezi ca pe o ființă perfectă și perfectă în sine, și așa mai departe, și totuși se întâmplă ceva prin aparențe, oricum ...”, spune Paul.

După aparențe, da.

„Se pare că te afectează negativ pe tine sau familia ta. Atunci, ce ai de spus atunci? Pur și simplu nu văd eu bine, nu?” Întreabă Paul.

Schimbă-ți punctul de vedere. Schimbă-ți gândul. Schimbă ceva în tine și se va schimba imediat acolo în exterior.

„Schimbă-ți gândul”, spune Paul.

Dacă nu-ți place lumea din exterior, trebuie să te schimbi pe tine însuși și imediat lumea se îndreaptă. Ajunge unde vrem să fie.

„Ei bine, asta nu înseamnă totuși că, dacă vei purta această atitudine în totalitate, nu numai

pentru această persoană, ci pentru această țară sau întreaga lume și așa mai departe, această lume nu s-ar schimba niciodată? Cu alte cuvinte, nu este tot așa-numitul progres cauzat de nemulțumirea față de oameni sau situații așa cum există?” întrebă Paul.

Nu, exact opusul. Nemulțumirea pune bețe în roate. Când există iubire, progresul este cel mai mare. Tocmai am citit undeva aici că iubirea este ceea ce caută fiecare ființă prin fiecare act al său. Dacă îți vei urmări comportamentul sau comportamentul celorlalti, ce caută oamenii? Ei caută iubire. Aceasta este esența. Aceasta este cel mai mare dintre toate progresele, iubirea. Viața noastră devine mult prea complexă și nu este un progres, deoarece oamenii nu sunt mai fericiți astăzi. Cred că asta este dovada, nivelul stării de bine. Uită-te la suferința în care ne aflăm astăzi.

„Cred că depinde într-adevăr de modul în care privești. Cred că lucrurile sunt mai bune ca niciodată, mă refer la lumea în ansamblu. Cred că, asta se datorează faptului că există mai puțină durere în lume astăzi, dintr-un punct de vedere medical, așa spune. Presupun că probabil există mai multă durere mentală”, spune Paul.

Cea mai mare durere este mentală, există mai multă anxietate și nemulțumire astăzi decât a existat vreodată în timpul nostru.

„Dar, cred, doar în propria mea gândire, nu sunt expertul aici, dar cred că asta se datorează lipsei de dorință pentru adaptare, acceptare, am putea să spunem”, spune Paul.

Eu zic că este o lipsă de iubire. Ei bine, aș putea pune problema și altfel. Nu este neapărat faptul că avem mai puțină iubire astăzi, atât de mult cât am fost atât de ocupați, ocupați cu grija de a ne câștiga existența, încât nu am avut timp să fim cu noi înșine. Acum, avem timp să fim cu noi înșine. Acum 30 de ani ne-am gândit, oh, dacă am avea doar lucruri, am fi fericiți și ne străduiam foarte mult să obținem lucruri. Acum, am obținut lucrurile, în loc să fim fericiți, și ne găsim mai puțin fericiți, ceea ce este bine pentru că următoarea noastră lecție mare este să învățăm că fericirea nu este în lucruri. În viitorul apropiat, va merge mai mult către principii. Dar coborâm acum către un punct periculos, de a ne îndepărta de adevărul absolut, acceptând unele dintre lucrurile lumii așa cum nu ar trebui să fie acceptate de noi. Ar trebui să vedem perfecțiunea unde pare a fi

imperfecțiunea aparentă, pentru că țintim tocmai spre vârf. Știu că nu te mulțumesc prea mult, Paul. Nu?

„Ei bine, eu sunt una dintre aceste persoane care, când aud ceva, nu îmi insusesc nimic, îmi las timpul să mă aprofundez ...”, spune Paul.

Este ceva ce nu-ți pot oferi. Pot să spun cuvinte și tu să faci ceva cu ele, dar dacă vezi ce văd eu, atunci vei vedea. Dacă nu, bine, lucrează cu asta, poate cândva o vei face. Dar ai o bază bună pe care să lucrezi, așa cum ai spus mai devreme, a fost ușor pentru tine să accepți oamenii așa cum sunt.

Una dintre cheile abundenței este spiritul dăruirii. Cheia prosperității este dezvoltarea unui sentiment constant de dăruire. Dacă am avea o atitudine de dăruire în fiecare moment și ne-am dori lucruri, ele ne-ar sufoca. O atitudine constantă de recunoștință este, de asemenea, un lucru foarte util.

„Aceasta-i iubirea?" întreabă un bărbat.

„Recunoștința este ceva care nu are sens pentru mine”, spune Bob.

Atunci las-o baltă. Există multe alte cuvinte aici care ar putea avea sens. Vezi, toate aceste lucruri pe care le spun, pentru mine, sunt toate același lucru. Aproape tot ce spun este același lucru din nou și din nou, în cuvinte diferite, în fraze diferite. Am zâmbit mai înainte când Harry a văzut cum acest aspect al iubirii era la fel cu altceva. În cele din urmă, totul se reduce la un singur lucru și la unul singur. Așadar, rămâneți la cuvintele care vă plac și renunțați la cuvintele care nu vă plac.

„Pentru că, la urma urmei, este doar conceptul tău propriu despre cuvinte care te aduce la o înțelegere a semnificației aceluia cuvânt. Vrei să spui că ai propriul tău concept despre asta”, spune cineva.

Pentru mine, toate aceste cuvinte înseamnă același lucru. Iubirea este acceptare, identificare, înțelegere, comunicare, adevăr, Dumnezeu, tu, eu, toate sunt același lucru și va fi pentru toată lumea dacă se vor uita la ea la fel, din același punct, din centrul propriu. Dacă îl privești din centrul tău, vei

vedea că este la fel. Centrul tău propriu, fiind propriul tău sine cu „S” mare, adevăratul tău sine care ești. Nu acest ego fals din care încercăm să facem un lucru important.

„Toată școala noastră, toată educația, totul este și ne-a fost dat, iar acum încercăm să aducem totul împreună”, spune Harry.

De aceea am spus că educația este de fapt un sistem de ignoranță învățată, este o educație eronată, așa cum este astăzi. Toate lucrurile importante din viață nu sunt predate niciodată. Indiferent de câți ani ai merge la facultate, nu primești niciun curs despre fericire, dragoste, viață; toate aceste materii atât de importante, pe care toată lumea le caută, și totuși nu există un singur curs în niciun facultate din această țară.

„Toată lumea a plătit pentru că este un curs rapid”, spune Harry.

„Nu avem deloc profesori calificați corespunzător. Jocul trebuie jucat.”, spune un bărbat.

„Avem unul destul de aproape.”, spune cineva.

Este o atitudine de dăruire, nu este o dăruire reală a lucrurilor. Acum, a oferi lucruri ar putea face parte din asta. Și a oferi lucruri ar putea fi exact opusul iubirii. Pot să-ți dau lucruri pentru că vreau să îți placă de mine, asta nu este iubire din partea mea, ci încerc să-mi susțin ego-ul. Cu toate acestea, cea mai mare dăruire care se poate da, este să dai înțelegere, să dai înțelepciune. Dacă cineva îmi cere de mancare și îi dau, cinci ore mai târziu are nevoie din nou. Dar dacă reușesc să îi transmit principiul modului de a produce mancare, acestuia nu-i va mai fi foame niciodată. Deci, cea mai mare dăruire este înțelegerea, înțelepciunea.

„Dar dacă o persoană ezită să dăruiască lucruri este pentru că simte că nu are totul și că ar lua ceva de la propria sa persoană”, spune Bob.

Stă în atitudine, nu în dăruirea efectivă sau lipsa ei.

„Dar dacă vezi atât de mulți oameni care sunt înspăimântați când vorbesc despre a dăruia lucruri și eu nu văd diferența. Dacă sunt atât de capabili mental, cu siguranță au toate lucrurile care le trebuie pentru a oferi”, spune Bob.

„Uneori, dăruirea susține gândul de bază din spatele condiției care dă naștere dăruirii.”,

„Așa cum investiți într-un fond pentru boli de inimă, să zicem, dacă simt iubire pentru boala de inimă, atunci îi dau fondului inimii, ca să spun așa. Corect? Dacă aș vrea să lupt de fapt cu bolile de inimă, aș vedea imperfecțiunea în acest gând, în acest fapt și aș cunoaște perfecțiunea”, spune Harry.

Există toate nivelurile de ajutorare, toate gradele de ajutorare.

„Așadar, o mulțime din aceste donații pentru organizații de caritate și alte lucruri este într-adevăr o susținere a condiției în care investim pentru a o elimina”

Când faceți acest lucru, cand iubiti, veți afecta fiecare atom din acest univers. Veți afecta fiecare persoană, indiferent dacă aceștia își dau seama sau nu, pentru că invocați o putere care este cea mai puternică. Este iubirea fiecărei persoane ca o ființă perfectă, minus toate aceste negativități ale bolilor. Și de fapt faceți mult mai mult pentru toate bolile de inimă cu această atitudine, decât ați face dacă dați bani. Dar încerc să subliniez că nu este

important dacă le dați bani sau nu. Importantă este atitudinea voastră. Puteți da pentru gloria de a oferi sau de a fi ridicat în slăvi ca fiind generos. Asta nu vă face niciun bine. Sau ați putea avea atitudinea a ceea ce tocmai ați spus și de fapt să nu dați niciun ban, și astfel faci mult mai mult bine.

Deci, atitudinea este importantă.

5. Iubirea este răspunsul la toate problemele

Iubirea este răspunsul la toate problemele. Indiferent care este problema, dacă pur și simplu vei aplica iubirea în cea mai mare măsură posibilă și vei reuși, acea problemă va dispărea imediat. Doar nu te impacienta. Doar să știi că totul este bine, totul este în regulă și simți doar iubirea și vei vedea că problema se rezolvă de la sine, oricât de dificilă ar fi problema. Când există probleme, dacă am iubi mai mult, acestea ar dispărea. Când iubirea este completă, problema se dizolvă imediat.

6. Iubirea este comunicare

Iubirea este comunicare. Comunicarea și iubirea merg împreună. Comunicarea este transmiterea unei idei. Eu spun ceva și tu spui „Oh, da” Vedeți, este o idee de la mine către tine și

recunoașterea ei. Aceasta este comunicarea. Amândoi vedem același lucru.

„Acum acest lucru este foarte important, să ne oprim chiar aici pentru un minut. Ce ai zis mai înainte? Amândoi chiar vedem același lucru?” întreabă Frank.

Puteți testa cu ușurință acest lucru în propria viață. Dacă creșteți comunicarea cu cineva, creșteți iubirea dintre voi doi. Doar practicând comunicarea. Spuneți-le ceva, asigurați-vă că au înțeles mesajul repetând ceea ce ați spus și continuați în felul acesta, iar iubirea dintre voi doi va continua să crească. Creșterea comunicării, crește dragostea și invers - creșterea iubirii, crește comunicarea. Veți observa, cu cât veți iubi mai mult, cu atât mai mult veți putea comunica cu oamenii. Este un lucru foarte interesant, care poate fi testat foarte ușor, doar creșteți comunicarea și veți vedea iubire. Faceți asta mai ales cu cineva care va este împotriva.

Un alt lucru se întâmplă pe măsură ce iubirea crește, crește și capacitatea de a percepe adevărul din lume. Cu cât suntem mai capabili să iubim, cu atât vom vedea lucrurile exact așa cum

se întâmplă. În același mod, dacă practici creșterea comunicării, iubirea ta va crește. Sau invers, cu cât iubim mai mult, cu atât vedem lucrurile așa cum sunt, în lume. Dacă am fi cu toții oameni foarte iubitori, de fiecare dată când ar exista un accident, am vedea cu toții la fel.

„Probabil că nu ai vedea accidentul”, spune Harry.

Este chiar mai mult decat atat, Harry. Dacă ai iubirea completă, nici nu ar exista vreodată un accident.

„Pentru că nu am avea concepte despre accidente”, spune Harry.

Asta este! Iubirea comunică. Iubirea este comunicare. Dăruirea sprijinului pentru celălalt, dorința pentru ceea ce își dorește celălalt, aceea este iubire. Cel mai mare ajutor sau dar pe care cineva îl poate oferi altuia este acela de a-l ajuta pe celălalt să înțeleagă adevărul. În acest fel, unul îi dă celuilalt formula fericirii.

7. Iubirea este forța de coeziune a universului

Iubirea este forța de coeziune a universului. Iubirea atrage, se integrează și este constructivă. Si astfel afectează totul și orice, acolo unde este aplicată. Parlamentele nu pot îndrepta lumea, dar o mulțime de indivizi care simt iubire, pot. Cred că acesta este un punct interesant pentru vremurile noastre actuale. Nu poți legifera o lume corectă. Parlamentele nu vor îndrepta niciodată această lume. Doar atunci când indivizii, majoritatea oamenilor din această lume, au o atitudine de iubire, lumea va fi un loc frumos în care aceștia să trăiască, va fi armonioasă. Aproape toți oamenii confundă aprobarea ego-ului cu iubirea.

Pentru că nu este iubire, nu este satisfăcătoare. În consecință, cineva are nevoie și cere în continuu. Și acest lucru produce doar frustrare.

Doamne, următoarea este una grea. Doar o voi citi și voi trece peste ea. Iubirea nu este o emoție. Sau poate nu ar trebui să trec peste asta. Când spun că iubirea nu este o emoție, emoția este

energie în mișcare, este un lucru intens, activ, deranjant, o emoție. Trairea iubirii este cel mai plin de pace sentiment dintre toate. Și în acest sens, vreau să spun că iubirea nu este o emoție.

Oamenii au nevoie unii de alții și cred că este iubire. Nu există nicio doleanță sau îngrădire a celeilalte persoane atunci când cineva iubește. Iubirea umană nu vrea să împărtășească cu ceilalți, ci mai degrabă își dorește propria satisfacție personală. Iubirea adevărată vrea să-și împărtășească iubirea și cu cât este împărtășită mai mult, cu atât este mai veselă. Nu există dor în iubire pentru că dorul este separarea. Iubirea fiind unitate nu permite separarea. Iubirea adevărată nu poate fi obținută prin căsătorie, trebuie să fie acolo înainte de căsătorie sau dezvoltată în timpul căsătoriei.

Este imposibil să iubești pe unul și să urăști pe altul. Iubirea nu poate fi aplicată la unul și nu la altul. Când iubim pe unul mai mult decât pe altul, acesta face ceva pentru noi, adică iubire umană. Când cineva iubește oamenii pentru că sunt drăguți cu el, și asta este iubirea umană. Adevărata iubire este necondiționată. În dragostea adevărată cineva iubește chiar și pe cei care sunt

împotriva lui. Vezi, următoarea propoziție este un test real al locului în care ne aflăm pe subiectul iubirii. Ar trebui să îi iubim pe toți în mod egal. Acesta este un lucru extraordinar pentru verificarea creșterii tale. Mentalitatea egală față de toate ființele, iubirea tuturor în mod egal, este de fapt starea de vârf.

„Nu este secretul iubirii o realizare că tu le ai pe toate și celalalt le are toate? Prin urmare, nu există separare”, spune Bob.

Da. Asta e corect. Când vedeți adevărul, toată lumea are exact aceeași cantitate, pentru ca este infinită.

„Dar noi spunem: „Nu, nu avem”, spunem „Am ceva și tu nu ai acel ceva.” Nu asta este tocmai cauza dificultății noastre?”, întreabă Bob.

Se trezește până la realizarea că avem totul.

„Și asta vine mai întâi, nu-i așa, înainte de iubire?”, întreabă Bob.

Putem lucra la asta din ambele părți.

„Ei bine, nu pot să iubesc ceva, dacă Harry are ceva ce eu nu am; cum îl pot iubi pe Harry dacă vreau acel lucru? Doar dacă eu îl am și el îl are nu poate să-mi ia nimic. Deci, ne iubim amândoi pentru că amândoi o avem. Nu ne luptăm pentru nimic.”, spune Bob.

Fiecare ar trebui să se străduiască să iubească, niciodată să fie iubit. Este imposibil să obții iubire. Doar iubind se poate simți iubire. Cu cât cineva caută mai mult iubirea, cu atât nu iubește mai mult. Ar trebui să ne străduim să iubim, niciodată să fim iubiți. A fi iubit aduce fericire temporară, inflația ego-ului. Când cineva iubește pe deplin, nu poate avea niciun concept de a nu fi iubit. Cred că asta este una bună.

„Știm că dacă ne experimentăm starea de a fi, nu putem simți nicio dorință sau nu ne pasă de ce crede celălalt, într-adevăr.” spune Harry.

Asta e!

„Tu ești. Eu sunt ceea ce sunt ”, continuă Harry.

Când iubirea se simte pentru inamic, îl face pe inamic lipsit de putere, incapabil să ne

rănească. Dacă inamicul persistă încercând să ne rănească, el nu se va răni decât pe sine. Nu este vorba despre a crește iubirea din noi, ci despre a elimina ura sau aversiunea. Asta ai adus în discuție mai înainte, nu? Nu ne putem crește iubirea, deoarece aceasta este starea noastră naturală. În spatele acestor concepte de non-iubire se află întotdeauna iubirea infinită care suntem. Nu o poți crește. Tot ce poți face este să decojești aceste concepte de ură, astfel încât această ființă iubitoare extraordinară care suntem să nu fie ascunsă. De fapt, nu continuăm să ne creștem iubirea, ci continuăm să eliminăm conceptele limitate de ură pe care le-am avut înainte. Și prin ură mă refer la orice nu este iubire - frică, invidie, gelozie, apatie, toate acele atitudini sunt diferite grade de ură, cel puțin așa cum le folosesc eu, sunt. Și astfel nu ne creștem iubirea, ne anulăm atitudinile de ură.

„Care sunt păcatele noastre, atunci?”
intreabă Harry.

Atitudinile noastre de ură. Gândurile noastre de limitare. Cel mai mare păcat dintre toate păcatele, căderea, este simțul ego-ului - Sunt un

individ separat de toate. Aceasta este adevărata cădere în omenire.

„Iată ce voia să spună Iisus când a menționat păcatele. Nu se refera la prostituție...” spune Harry.

Oh nu. Tot ceea ce facem îl prostituează pe Dumnezeu, practic, nu doar prostituția, ci aproape totul face asta.

„Dar doar pentru a vă arăta cât de mici sunt păcatele sau lipsa de sens a păcatelor, scrieți cuvântul înapoi, pronunțați-l înapoi. Ce înseamnă? Nimic. Într-adevăr. Tacăp. Cine a auzit de Tacăp? Ce înseamnă?” întreabă cineva.

Sună frumos, înapoi. Știi, răul scris invers este viu. Așa că trebuie să fii atent cu cheștiile pe dos.

„Știți, în timp ce ați menționat că nu sunt cursuri despre bucurie, fericire sau pace care să fie predate în colegii. Ei bine, m-am gândit că cea care vine peste, este educația sexuală”, spune cineva.

„Cred că Will Rogers a avut același sentiment. I-am citit biografia. Și în biografia sa a făcut o declarație: „Nu am întâlnit niciodată un om sau o persoană pe care să nu pot învăța să o iubesc”, spune altcineva.

Da. Există un alt mod de a spune asta, cum că nu a întâlnit niciodată un străin. Dar acesta este conceptul și acesta a fost sentimentul său despre oameni pe care îl arată în filozofia și umorul său. A manifestat iubire.

„De aceea a părăsit acest loc. Era nevoie de el în altă parte foarte repede ”, spune cineva.

Nu crezi că era nevoie de el aici?

„Ei bine, l-am putea folosi chiar acum”, răspunde. „Interpretarea mea a cuvântului străin este un prieten căruia nu-i cunosc numele”.

Cred că cuvântul nume obișnuia să însemne natură. Numele și natura erau același cuvânt. Pentru că oamenii au fost numiți după natura muncii lor. Corect? Am pierdut punctul pe care urma să-l scot în evidență, după ce ai spus tu. Ce ai spus?

„Un străin este un prieten al cărui nume nu îl cunosc”.

O, a cărei natură nu o cunosc, este ceea ce am vrut să sugerez. Natura lui este ființa mea. El sunt eu.

„Totuși, aceasta este cea mai înaltă realizare despre care vorbești acum, nu?” întrebă Harry.

Într-o zi te vei uita în jur și te vei vedea oriunde te uiți. Vei avea un sentiment, tu ești eu, fără nicio întrebare. Fără îndoială, tu ești eu.

„Punând piesele laolaltă, dar încă nu am făcut-o”, spune Harry.

Ai putea. Acel cuvânt EU este exact același EU, indiferent de cine îl folosește.

„De îndată ce vom vedea cu toții un pic mai mult”, spune cineva.

"Cum se scrie asta? E-u?"

„Eu cu E mare”.

Când ajungi la starea de vârf, ai o conștiință. Există o constantă eu, eu, eu, continuă,

în starea superioară. Asta e tot ce vedeți, auziți, simțiți, gândiți, știți, doar eu, eu, eu, care este ființa voastră. Ca și ființă care nu se schimbă niciodată. Starea de a fi este întotdeauna.

„Devine opusul de a fi? Ei bine, nu trebuie să devii înainte de a fi?” întreabă Paul.

„Trebuie să fii înainte să devii”, spune cineva.

Nu. Devenirea este o aparență. Tu esti. Sunt ceea ce sunt.

"Nu știu. Cred că felul în care vizualizez acest concept este că tu ești tu. Știi, ești, dar înainte să poți fi, trebuie să scoți aceste paltoane sau jachete sau orice ar fi acestea. Mă gândesc la ele ca la haine în devenirea ta... ", spune Paul.

Filtre. Filtre.

„Ei bine, fie, filtre. Dar nu asta este devenirea?” întreabă Paul.

Este devenirea aparență, da. Dar ești, deci cum poți deveni? Devii doar o aparență.

„Mie mi se pare că nu sunt încă acolo, așa că trebuie să mă transform ...” spune Paul.

Pare așa. Ai dreptate. Așadar, pare că devii. Dar asta este o aparență. Nu acesta este adevărul. Adevărul este că ești, aici și acum.

Ești acolo acum, dar ai conceptul prostesc limitat că ești doar aici. Că ești doar acel corp și numai prin acel corp poți fi undeva. Nu este adevărat. Dacă ai vedea adevărul, ai vedea tot ce se întâmplă acasă, chiar acum, în timp ce vorbești cu mine.

„Probabil că poți, chiar acum”, spune cineva.

Dar acestea sunt lucruri pe care nu le putem deprinde. Acestea sunt lucruri pe care trebuie să le realizăm singuri. Trebuie să le vedem prin propriul nostru ochi al minții, ca să spunem așa. Altfel sunt doar cuvinte. Cineva care nu crede că este omniprezent spune: „Este ridicol, sunt chiar aici.” Deci, până nu ne dăm seama de acest lucru, nu are nici un sens, pentru noi. Dar eu spun, încercă să-ți dai seama și, Doamne ce semnificație va avea când vei afla că ești, ai fost întotdeauna, vei fi întotdeauna omniprezent.

„Cred că nu-mi pasă în mod deosebit ce cred alții despre mine sau despre sentimentele mele. Îmi place de ei pentru ceea ce sunt. Dacă ei nu mă plac pentru ceea ce sunt, asta este problema lor”, spune Paul.

Este o șansă bună, este o bună ocazie de a crește atunci când oamenii spun lucruri despre tine și se opun. Vă oferă șansa de a practica iubirea reală. Vă oferă șansa de a practica pacea reală. Pentru că ei scot sunete cu gura nu este un motiv pentru care tu ar trebui să te simți rău. Opoziția este un lucru foarte sănătos dacă provoacă creștere. Deci iubirea este un lucru despre care lumea cântă, scrie, face filme...

„Dar despre care știe foarte puține”,
încheie interlocutorul.

Și despre care știe foarte puține. Iubirea este descrisă în filme întotdeauna ca un bărbat și o femeie câștigându-se reciproc. Adevărata iubire înseamnă să câștigi universul, nu doar o persoană, ci fiecare individ din univers.

La finalul părții practice, am arătat: înconjoară totul cu iubire. Acesta este un truc excelent. În timpul zilei, dacă încercăm să

integrăm totul în iubire, orice am face, se va face un progres rapid și extraordinar. Înconjuțați totul cu iubire - fac asta cu iubire? - indiferent de ce este, încercați să o faceți cu iubire.

„Există și o altă propoziție acolo”, spune un bărbat.”

Care?

„Asumați-vă responsabilitatea pentru toată ființa voastră”, răspunde un bărbat.

Acesta este un alt truc. Ambele sunt excelente pentru creșterea zilnică. Asumați-vă întreaga responsabilitate pentru orice vi se întâmplă, indiferent de ceea ce este. Intreaba-te: ce am făcut pentru a provoca acest lucru? Veți dezvolta obiceiul de a aduce în discuție cauza a ceea ce vi se întâmplă. Îți vei demonstra că tu ești stăpânul, că ai provocat totul. Și, din moment ce tu ești stăpânul, poți să nu provoci sau să provoci ceea ce ai vrea să fie provocat. Dar asumarea responsabilității depline și înconjurarea a orice cu iubire sunt două mijloace excelente de creștere care pot fi folosite zilnic în relațiile noastre cu oamenii.

„Mă întrebam, în propria ta experiență, când ai făcut-o, care au fost pașii, ce descoperire ai obținut în timp ce te îndreptai către a vedea totul, pe tine însuși ca toți?” întreabă Harry.

„Ai căzut printr-un ascensor deschis când ai făcut-o”, spune un bărbat.

Asta nu te-ar ajuta oricum. Ceea ce vă va ajuta este să faceți acest lucru, luați acei pași.

„Nu există nicio scurtătură, Harry”, spune Frank.

Există o scurtătură.

Știind cine ești. Cât durează ca o ființă atotputernică, omniscientă să știe că este omniprezentă și atotștiutură? Are toată puterea, toată cunoașterea. Acum, cât de mult ar trebui să-i ia ca să-și dea seama că o are, dacă o are? Ar putea fi realizat într-o secundă.

Un exercițiu de iubire

Uită-te la oamenii din jurul tău și spune, „Eu sunt tu”. Uită-te la câte o persoană la un moment dat și urmărește ce se întâmplă. Fa asta în tăcere.

Deprinderea si practica Metodei Eliberarii Interioare Constiente este o urmare fireasca a acestei carti, o modalitate de a experimenta nemijlocit beneficiile iubirii in viata ta.

Detalii despre cum poti deprinde aceasta metoda simpla, exercitii audio si video ghidate, carti fizice, ebooks si audiobooks, workshopuri experientiale, gasesti la adresa:
www.enalogos.life.